

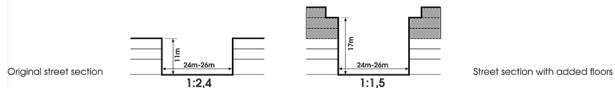
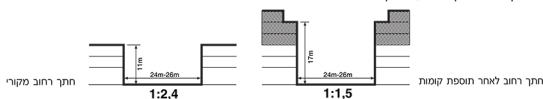
כשהוסיף מנוחין לטייל בחצוצת תל אביב בלב מלא רחשי פליאה לכל מראה עיניו, השתלטה בו הכרה אחת מכריעה, כי מרגיש הוא פה את עצמו קל וחופשי כל כך שלא הרגיש כן מימיו בשום מקום אחר." י.ד. ברקוביץ, "ימות המשיח"

"As Menuhin roamed Tel Aviv's streets and his heart filled with wonderment at everything he saw, it dawned upon him that, here, he felt light and free in a way he had never felt anywhere else."
- Y. D. Berkowitz, *Messianic Times*

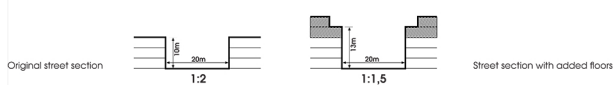
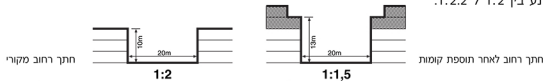
The mode of construction dictated by the Geddes Plan, along with the local white architecture, influenced the urban atmosphere and the sense of freedom emanating from the streets of Tel Aviv. In the local street section, the ratio between the building heights and the street's width (the distance between building façades), is a major factor in generating a sense of leisure, freedom and optimism.

The plan spans four street types:

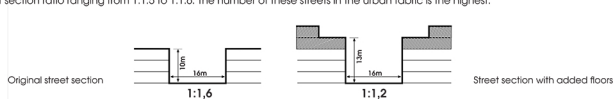
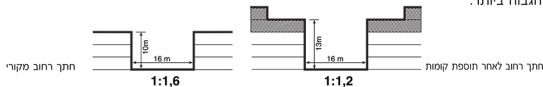
Main streets – Residential and commercial streets functioning as major traffic arteries running from south to north (e.g. Dizengoff and Ben Yehuda streets), with a characteristic street section ratio of 1:2.4.

Broad streets – Residential streets functioning as traffic arteries running from west to east (e.g. Frishman, Gordon, Arlozorov and Jabotinsky streets, as well as Reineš and Shlomo Hamelekh streets running from south to north). Their street section ratio ranges from 1:2 to 1:2.2.

Narrow streets – Quiet residential streets within the urban or Geddes Home-Block, approx. 16 m wide, with three-storey buildings and a street section ratio ranging from 1:1.5 to 1:1.6. The number of these streets in the urban fabric is the highest.

Very narrow streets – Quiet residential streets within the urban Home-Block, approx. 12-14 m wide, with two-storey buildings. Their street section ratio ranges from 1:1.5 to 1:1.6. These streets are concentrated mainly in the area north of Arlozorov Street and west of Dizengoff Street, an area which lies outside the UNESCO nomination and buffer zones.

The models in the exhibition present the first three street types, the most characteristic of the urban fabric. The **main street** is represented by the intersection of Dizengoff and Frishman Streets; the **broad street** – by the intersection of Reineš and Frishman Streets, and the **narrow street** – by the intersection of Aharonovitch and Bellinson Streets. Observation of the center of each of these street types reveals the balance between the built-up and open areas, mainly on the narrow streets that distribute light and air almost equally to all the stories and all the apartments, while preserving an intimate street space, akin to an open living room, that prompts familiarity and association. The sky seen from every corner and the vegetation complement the picture, inspiring a carefree, unofficial and optimistic atmosphere, which in turn, generates an incessant vitality so typical of the Tel Aviv life style. The distinctive vitality has become the city's intangible dimension, largely resulting from its physical dimension. Dramatic changes in the street section, through the addition of stories and fundamental changes of volumes and the ratio between the built-up and the open might interfere with the tranquil atmosphere that encourages freedom of creation and thought (see street section schemes before and after).

כשהוסיף מנוחין לטייל בחצוצת תל אביב בלב מלא רחשי פליאה לכל מראה עיניו, השתלטה בו הכרה אחת מכריעה, כי מרגיש הוא פה את עצמו קל וחופשי כל כך שלא הרגיש כן מימיו בשום מקום אחר." י.ד. ברקוביץ, "ימות המשיח"

צורת הבינוי שהכתיבה תוכנית גדס, ביחד עם האדריכלות הלבנה המקומית, השפיעו על האווירה העירונית ועל תחושת החופש שהעיר תל אביב מקרינה ברחובותיה. חתך הרחוב המקומי, שהוא היחס של המרחק בין חזיתות הבתים לגובה המבנים, מהווה גורם עיקרי ליצירת הרגשה של ניחוח, חופש ואופטימיות. ארבעה סוגי רחובות נמצאים בתחום התוכנית:

הרחוב הראשי – שהוא רחוב מגורים ומסחר, משמש גם כמעביר תנועה ראשי מדרום לצפון (כגון רחוב דיזנגוף ורחוב בן יהודה). חתך הרחוב האופייני לו - 1:2.4

הרחוב הרחב – שהוא רחוב מגורים, משמש בעיקר כמעביר תנועה ממערב למזרח (כגון הרחובות פרישמן, גורדון, ארלוזורוב וז'בוטינסקי; לצד ריינס ושלמה המלך, שנים מדרום לצפון). חתך הרחוב ברחובות אלה נע בין 1:2 ל 1:2.2.

הרחוב הצר – רחוב מגורים שקט בתוך הבלוק העירוני, או "הבלוק הגדסיאני", ברוחב של כ-16 מ', עם בתים בני שלוש קומות ועם חתך רחוב שניע בין 1:1.5 ל 1:1.6. מספרם של רחובות אלה במרקם הוא הגבוה ביותר.

רחוב צר מאוד - רחוב מגורים שקט בתוך הבלוק העירוני ברוחב של 12-14 מ', עם בתי קומותיים. גם בו חתך הרחוב נע בין 1:1.5 ל 1:1.6. רחובות אלה מרוכזים בעיקר באזור שמצפון לרחוב ארלוזורוב וממערב לרחוב דיזנגוף, אזור זה נמצא מנוחין לאזורי ההכרזה והחץ של אוסקר.

המודלים בתערוכה מציגים את שלושת סוגי הרחובות הראשונים, המאפיינים יותר מכל את המרקם העירוני. **הרחוב הראשי** מיוצג על ידי הצטלבות רחוב דיזנגוף עם רחוב פרישמן. **הרחוב הרחב** מיוצג על ידי הצטלבות רחוב ריינס עם רחוב פרישמן. **הרחוב הצר** מיוצג על ידי הצטלבות רחוב אהרונביץ עם רחוב בילינסון. התבוננות במרכזו של אחד משלושת הרחובות תגלה את האיזון בין השטח הבנוי לשטח הפתוח, בעיקר ברחובות הצרים, המקנים אור ואוויר בצורה כמעט שוויונית לכל הקומות ולכל הדירות, אך במקביל שומרים על חלל רחוב אינטימי, מעין סלון פתוח, שמעודד יחסי קרבה והתרוועות, בשמים שנראים מכל פינה, וכן הצמיחה הידוקה, משלמים את התמונה ומשרים אווירה בלתי רשמית, אופטימית ועליזה. אווירה זו מייצרת חיוניות בלתי פוסקת, המאפיינת כל כך את אורח החיים בתל אביב. החיוניות הרבה הפכה לממד חומרי של העיר, והיא תוצאה כמעט ברתורה של הממד הפיזי. שינויים דרסטיים בחתך הרחוב, באמצעות תוספת קומות חדשות ושינוי מהותי בנפחים וביחסים בין הבנוי לפתוח, עלולים לגרום לשינוי האווירה הנינוחה, שמעודדת את חופש המחשבה והיצירה.